NOORD-BRABANDER.

Dicere verum Quid vetat? Horatius.

NOMMER 131. 'S BOSCH. DINGSDAG, 1 NOVEMBER 1831.

Nederlanden.

De gouverneur der provincie Noord-Braband, lettende op deszelfs besluit van den 22 september jl., A. n°. 14a, (*Provinciaal Blad*, n°. 148), houdende voorloopige bepaling, dat de Jaarmarkten en Kermissen, welke tot en met den laatsten der ter loopende maand zullen invallen, in de steden en gemeenten dezer provincie, *niet* zullen gehouden worden.

In aanmerking nemende, dat de redenen en beweegoorzaken, die tot het nemen der ten deze bestaande prohibitieve besluiten, hebben aanleiding gegeven, nog grootendeels blijven bestaan, en dat dus eene verlenging van den voorschreven termijn, noodzakelijk moet worden geacht.

Heeft goedgevonden en verstaan, nader voorloopig te bepalen, dat de Jaarmarkten en Kermissen, welke *tot en met den laatsten december dezes jaars* zullen invallen, in de steden en gemeenten dezer provincie, *niet* zullen gehouden worden, blijvende het aan de plaatselijke besturen vrijgelaten, om, wanneer zij zouden vermeenen, dat het algemeen belang het houden van eene of andere *Jaarmarkt* (geene Kermissen) mogt vorderen, zich *tijdig* en, zoo veel mogelijk, *veertien dagen vóór het invallen van zoodanige markt*, aan den gouverneur te adresseren, ten einde, bij uitzondering, tot het houden van zoodanige *Jaarmarkt*, te worden geautoriseerd; wordende heeren burgemeester en wethouderen der steden, heeren burgemeester en assessoren der gemeenten ten platten lande, en de heeren directeuren en kommissarissen speciaal van politie, in deze provincie, aangeschreven, om voor de nakoming dezes te zorgen.

Gelast voorts, dat dit besluit door middel van het *Provinciaal Blad*, ter kennisse van de voorschreven autoriteiten en ambtenaren zal worden gebragt, tot hunne informatie en narigt, en dat hetzelve wijders, ter bekoming van meerdere publiciteit, zal worden geplaatst in de binnen deze provincie uitgegeven wordende dagbladen.

's Hertogenbosch, den 27 October 1831.

De gouverneur voornoemd,
A. J. L. VAN DEN BOGAERDE.

TWEEDE KAMER DER STATEN-GENERAAL.

Zitting van vrijdag, 28 october.

De vergadering wordt ten half één ure geopend.

Er zijn 20 leden aanwezig.

Worden gelezen en goedgekeurd de aanteekeningen van het verhandelde in de zittingen met gesloten deuren, van 24 en 26 october. Daaruit blijkt, dat in die van den 24 october is ontvangen een brief van den heer *van Randwyck*, de kennisgeving behelzende, dat hij aan den Koning verzocht had, om bij de benoeming van eenen voorzitter der kamer buiten aanmerking te mogen blijven; —

Nog worden gelezen en goedgekeurd de aanteekeningen van het verhandelde in de zitting van den 26 october jl.

Is ontvangen eene boodschap van de eerste kamer, inhoudende dat zij zich heeft vereenigd met het door de tweede kamer aangenomen antwoord op 's konings aanspraak.

Dit antwoord is van den navolgenden inhoud:

SIRE!

Na de sluiting onzer vorige gewone zitting onmiddellijk weder vergaderd, bieden de staten-generaal bij herhaling uwer Majesteit de betuiging aan hunner onwankelbare trouw en gehechtheid.

Wanneer wij, met uwe Majesteit, het oog vestigen op de gebeurtenissen van het afgeloopen tijdvak, dan worden wij van verschillende gewaarwordingen doordrongen. Zoo wij, aan de eene zijde, met fierheid kunnen bogen op de vereenigde krachtontwikkeling der natie en harer regering, en met dankbaarheid gedenken aan de zegeningen die wij genoten, zoo betreuren wij, aan de andere zijde, zele nog duistere uitzigten in de toekomst; en pijnlijk is ons gevoel, bij de gedachte aan de menigvuldige opofferingen, waartoe en eer, en belang, en liefde tot het vaderland de natie blijven verpligten.

Geen Nederlandsch hart of het heeft met aandrift geklopt bij de luisterrijke verrigtingen, welke met zoo veel zorg voorbereid, met zoo koen beleid volvoerd, onze krijgsmagt, de kern van alle standen des volks, als in een oogenblik zegevierend hebben gebragt in het midden van een land, dat door trouweloozen afval ons tot vijandschap gedwongen heeft, en in het uur des gevaars alleen bij vreemde hulpbenden heil zocht.

Dankbaar ziet het vaderland op de daden zijner manmoedige verdedigers; dankbaar op die heldenteelt, die bij vernieuwing bewees, dat het bloed der Nassaus door hunne aderen stroomde. Met regtmatig zelfgevoel verheft zich daarbij Nederland onder de volken van Europa, doch bij de regtvaardigheid zijner zaak had het meer kunnen verwachten, en, lang getergd en verongelijkt, maakt het gegronde aanspraak op de spoedige en volledige erkenning zijner regten en op de billijke regeling zijner belangen. Dat volk, hetwelk wij trotsch zijn te vertegenwoordigen is nog bereid om voor vrijheid en onafhankelijkheid alle krachten in te spannen, met het eenig doel om eenen eerlijken vrede te erlangen, en vurig wenschen wij, dat vriendschappelijke betrekkingen, met andere Mogendheden onderhouden en aangekweekt, weldra vruchtbare gevolgen mogen hebben ter bereiking van dit doel.

Met erkentenis ontvingen wij de vorige mededeelingen van uwe Majesteit, omtrent den loop der onderhandelingen, en wij zien steeds met groote belangstelling de zoodanige te gemoet, welke uwe Majesteit ons omtrent den verderen gang en afloop derzelve zal gelieven te doen.

Tot genoegen strekten ons de mededeelingen van uwe Majesteit, ontvangen omtrent verschillende aangelegenheden, onzen inwendigen toestand betreffende. Wij danken het der Voorzienigheid, dat, terwijl een betere oogst over het geheel eenige vergoeding opleverde voor vorige onvruchtbare jaren, wij daarbij nog zijn verschoond gebleven van die noodlottige ziekte, welke elders zoo zele verwoestingen aanrigt.

Handel en scheepvaart ondervonden den nadeeligen invloed der tijdsomstandigheden. Hunne belangen evenwel zijn niet uit het oog verloren, en daarvan strekt mede ten getuige, de opening van het nuttig kanaal van Voorne. Op dezelve zal, wij durven het verwachten, gunstig werken, de verbeterde gesteldheid onzer Oost Indische bezittingen, waaromtrent Uwe Majesteit ons opgebingen aankondigt. Wenschelijk ware het, dat ook de West-Indische, door wegneming der bezwaren, die dezelve drukken, daaraan spoedig dienstbaar konden gemaakt worden. Bovenal zal eene nieuwe wet en tarief op de regten van in-, uit- en doorvoer, niet alleen de scheepvaart en den handel, maar ook den landbouw en andere takken van welvaart, kunnen bevorderen, wanneer zij met het dubbel oogmerk van opheffing en bescherming zal zijn zamengesteld; wij verheugen ons in het vooruitzigt van de spoedige voordragt eener zoodanige wet.

De noodwendig geworden herziening der wetboeken en der wet op de organisatie der regterlijke magt zal mede een hoogstbelangrijk onderwerp onzer beraadslagingen uitmaken. Reeds heeft uwe Majesteit ons de middelen voorgedragen, om, bij voortduring, in de getrouwe voldoening der staatsbehoeften te voorzien. Wij zullen die met de meeste naauwgezetheid onderzoeken, daarbij, aan de eene zijde, in aanmerking nemende, wat de instandhouding van het openbaar krediet en de drang der tijden gebiedend eischen, en, aan de andere wat, nevens de zekerheid der geldmiddelen, door spaarzaamheid en orde tot verligting en vermindering der bezwaren onzer landgenooten strekken kan.

Gewigtige werkzaamheden zullen ons weder in deze zitting bezig houden. Wij zullen daaraan al dien ijver en aandacht wijden, welke het Nederlandsche volk met regt van ons vorderen kan. Sire! dat volk heeft behoefte aan de eindelijke regeling zijner buitenlandsche betrekkingen, zoowel als aan de herziening zijner staatkundige instellingen ten gevolge der afscheiding van Belgie. Groot zijn de opofferingen die de natie met welwillendheid heeft gedaan en nog doet, zij ziet reikhalzend uit naar eene uitkomst, die haar de vruchten daarvan zal verzekeren, en verwacht die onder Gods zegen van hare regering en allen; wier vereenigde krachten daartoe bevorderlijk kunnen zijn: onophoudelijk wendt Uwe Majesteit tot dit einde zijne onvermoeide pogingen aan. Aan die verwachting naar ons vermogen te voldoen, zal ook onze duurste pligt wezen, daartoe ons tot Uwe Majesteit aan te sluiten, is onze eenige bedoeling, en zoo, het tijdstip te zien naderen, waarop voor de toekomst zich helderder uitzigten openen, onze vurigste hoop.

De Heer Collet d'Escurij doet, als lid der bezending, die met het overbrengen van dit antwoord aan den Koning is belast geweest, namens dezelve, het navolgend verslag:

» Dat zij haren last heeft vervuld, en met de gewone plegtigheid is ontvangen.

» Dat het Z. M. behaagd heeft, na het aandachtig aanhooren van het adres, in zin en substantie te antwoorden:

» Dat Z. M. met genoegen de eenstemming gezien had der

Staten-Generaal aangeboden aan de regering, in het uiten der gevoelens van vaderlandsliefde en trouw, bij het adres uitgedrukt;

»Dat zijn hart ook met die gevoelens instemde, en dat hij alzoo wenschte, de geruststellende verzekering te kunnen geven, welke de vervulling van de billijke wenschen der natie zou bezitten;

»Dat de toekomst echter nog in het donkere bleef, en de Natie alzoo tot volharding zou kunnen geroepen worden, in het handhaven van de eer, de vrijheid en de onafhankelijkheid van den staat, hetgeen dan ook in den nood met vertrouwen zou geschieden;

»Dat voor alsnog die openingen niet konden gegeven worden, welke billijk worden verlangd; maar dat dit terstond op denzelfden vertrouwelijken voet als tot heden zou plaats hebben, zoodra de omstandigheden het zouden gedoogen;

»Dat de regeling onzer binnenlandsche staats aangelegenheden Zijne aandacht niet ontglipte, maar dat de voordragten daartoe eerst dan met vrucht zouden kunnen geschieden, wanneer de [illegible] zouden geregeld zijn.»

Dit verslag zal worden gedrukt.

De voorzitter geeft kennis, dat verscheiden verzoekschriften bij de kamer zijn ingekomen, en benoemt tot onderzoek van deze en verder in te komen stukken, eene commissie, bestaande uit de heeren: *Cats*, *de la Court*, *van Hemert*, *van der Gronden* en *van Swinderen*.

Daarna wordt de vergadering gescheiden, zonder bepaling van den dag der volgende.

'sHERTOGENBOSCH, 31 *October*.

Aanstaande woensdag den 2 november, zijnde de verjaardag dat deze vesting in staat van beleg is verklaard geworden, wordt het hoofdkwartier van Z.K.H. de veldmaarschalk prins van Oranje, uit Tilburg alhier verwacht en zal naar men denkt in deze stad winterverblijf houden.

Van stadswege worden er vele toebereidselen gemaakt om deze gelegenheid plegtig te vieren; het stadhuis zal met lampions verlicht worden, terwijl de burgers zullen worden uitgenoodigd des avonds hunne huizen te illumineren.

— Het gerucht loopt dat Z. M. den Koning der Nederlanden bepaaldelijk geweigerd zou hebben zijne toestemming aan de 24 vredes-artikelen te geven.

— Naar men verneemt zullen op morgen de forten *Crevecoeur*, *Isabella* en *St. Andries*, welke sedert eenen geruimen tijd in behoorlijken staat van verdediging gebragt waren, ieder met eene kompagnie van het garnizoen dezer vesting bezet worden en zullen aldaar eene maand verblijven, wanneer zij door andere zullen worden vervangen.

— Gisteren namiddag is alhier aangekomen eene compagnie pontoniers met zich voerende een groot getal wagens, pontons enz., moetende dienen om bruggen over he rievieren te leggen, welke wederom heden morgen naar Grave zijn vertrokken.

— Den 28 dezer is in 's Gravenhage aangekomen H. K. H. de grootvorstin *Helena*, gemalin van den grootvorst *Michaël*.

— Men leest in den *Belge* van den 25 october het volgende: Kwartier voor twaalf uren. — Eene estafette, aan het departement van oorlog aangekomen, brengt de tijding, dat de hollandsche armee op de geheele linie in beweging is.

Eene koerier gisteren ten 7 ure aan het ministerie van oorlog aangekomen, meldt dat de Hollanders op vele punten der grenzen vijandelijke blijken hadden gegeven: er zijn bevelen gegeven van geweld met geweld te keeren.

— Eene telegrafische depêche van Toulon heeft te Parijs de tijding aangebragt, dat de graaf *Capo d'Istrias*, president van Griekenland, te Naupli vermoord is.

Egypte.

ALEXANDRIE, 16 *July*.

Eene ziekte, welke al de teekens van de *cholera* had, is te Mecca uitgebarsten op het oogenblik van de bijeenkomst der caravanen van de pelgrims, die uit alle werelddeelen aldaar aankomen, om de heilige plaatsen te bezoeken. De ziekte ontwikkelde zich eensklaps. De menschen vielen ter aarde, braakten, werden koud en stierven; men meende in het eerst, dat het de pest was; maar de ulemas en zelfs de mahomedaansche geneesheeren verklaarden zich tegen dit gevoelen, de plaats uit den Coran aanhalende, waar de profeet zegt, dat de pest voor altoos uit de heilige stad gebannen is. Men scheen over het algemeen genegen te zijn om deze sterfte aan het gebrek aan water toe te schrijven, daar de sterke regens de buizen, welke het water naar Mecca voeren, verwoest hadden; zoodat er gebrek aan water was op het oogenblik, dat zich het meeste volk in de stad bevond; intusschen verzekerden de geleerden des lands, dat dit de eenige oorzaak van de kwaal niet was en het opperhoofd van het egijptisch regiment, hetwelk te Mecca in garnisoen ligt, verbood het gebruik der trom en andere militaire musiek-instrumenten, onder voorgeven, dat die instrumenten, door de ongeloovigen uitgevonden, sedert langen tijd de heilige plaatsen gestoord en het huis van God onheiligd hadden, die, in zijne gramschap niet de pest, om het door de tusschenkomst van den profeet gegevene woord niet te schenden, maar eene niet minder doodelijke ziekte gezonden had.

Het is intusschen niet noodzakelijk zijnen toevlugt tot bovennatuurlijke oorzaken te nemen om de ziekte te verklaren, welke verschenen is op denzelfden tijd dat eene menigte pelgrims uit Persië, Indië en andere aangesloten landen aanwezig waren. De europesche geneesheeren hebben zelve de oorzaken of ten minste de hoedanigheden der ziekte in den staat van den dampkring en in den graad der warmte, die nooit beneden de 34 graden Reaumur was, en in duizend andere oorzaken, te veel om hier op te tellen, erkend.

Men zou in Europa naauwelijks gelooven, hetgeen bij een onzer gewijde ceremonien is voorgevallen; een kort verhaal zal voldoende zijn om daarvan een denkbeeld te geven. Gedurende de drie dagen, welke den burban-beiram voorafgingen en welke aan godsdienstige plegtigheden zijn toegewijd, begaven zich al de inwoners van Mecca en al de pelgrims op den berg Arafat. De groote hoop volks, die meer dan honderd duizend beliep, alleen met eenen mantel van wit lijnwaad bedekt (men laat alle kleederen in de stad) bleven, zonder van hunne plaats te wijken, en tegen elkander aandringende, aldaar. Op den derden dag kregen zij eenen verschrikkelijken stortregen, maar zij durfden zich niet verroeren, want het was juist het oogenblik van het gebed voor *Adam* en *Eva*, na het vertrek uit het Paradijs. Het getal der dooden, dat de vorige dagen zeer groot geweest was, vermeerderde op eene verschrikkelijke wijze in den loop van dezen ongelukkigen dag, vooral op het oogenblik dat de regen met stroomen nederviel. De lijken bleven op de plaats liggen, want niemand had den tijd om dezelve te begraven, daar de geheele menigte zich naar Mecca begaf, om op de drie groote kwade geesten, welke de profeet aldaar heeft opgesloten, steenen te werpen. Dit schouwspel van den berg Arafat werd door eene sterfte gevolgd, die volmaakt overeenstemde met de oorzaken, die dezelve hadden voortgebragt. Het gebruik wil dat elk gegoede muselman te Mina een schaap offere; bij gevolg werden er op dien zelfden dag dertig duizend van die dieren gedood.

Het bloed, de ingewanden, het vleesch van die schapen, de uitwasemingen der lijken van Arafat, de wind, die dezelve naar verschillende plaatsen overbragt, al deze nieuwe elementen van dood en verwoesting bragten de ziekte, welke dat ongelukkig land teisterde ten hoogsten top. Mina geleek weldra naar een slagveld. Ieder oogenblik zag men menschen dood op de straten neervallen. Een algemeene schrik beving een ieder, elkeen nam de vlugt, de dooden en stervenden achterlatende en een ijsselijk gehuil aanheffende. De ziekte vermeerderde te Mecca; een en twee uren waren genoeg om den gezondsten mensch te dooden. De gouverneur van Mecca wilde zijnen pligt gedurende den feestdag van Mina niet verzuimen; hij had zich daags te voren naar de plaatsen begeven om zijn schaap te offeren en op de booze geesten steenen te werpen; des nachts kreeg hij de *cholera* en stierf den volgenden morgen. Men schat het getal der op den feestdag overledenen op 12,000.

(*Gazette d'Augsbourg*.)

Frankrijk.

PARIJS, 25 *October*.

De hertog *de Mortemart* is tot gewoon en buitengewoon ambassadeur des Konings te St. Petersburg benoemd geworden, ter vervanging van den maarschalk hertog van *Treviso*, welke tot de functien van groot-kanselier van het legioen van eer is benoemd geworden.

— Partikuliere brieven uit Belgie melden heden, dat het belgische ministerie besloten heeft de kamer te ontbinden indien zij weigerde de voorwaarden van het tractaat der conferentie aantenemen en de grondslagen tot eene nieuwe vergadering aan te bieden.

— De heer *Delvincourt*, hoogleeraar en deken der regtsgeleerde faculteit te Parijs, is, na eene lange en smartelijke ziekte, alhier overleden.

— In de zitting van den 24 october heeft de heer *Montalivet*, het ontwerp van wet betrekkelijk het onderwijs aan de kamer ingediend. Bij die gelegenheid heeft Z. Exc. onder andere gezegd:

De Koning heeft ons bevolen u een ontwerp van wet op het lager onderwijs aan te bieden. Dit is een pligt door het charter van 1830 aan het gouvernement opgelegd; de openings aanspraak der zitting behelst de belofte dat die pligt zal vervuld worden.

In Frankrijk zijn ongeveer 10 duizend kinderen, die het middelbaar onderwijs ontvangen, derwijl er drie millioen zijn, die het lager onderwijs kunnen genieten.

De staat is aan niemand het middelbaar onderwijs verschuldigd; maar het lager onderwijs is aan een ieder verschuldigd.

Deze zijn de beweegredenen, welke ons hebben doen besluiten om eerst het ontwerp van wet op het lager onderwijs aan te bieden.

De geschiedenis van het lager onderwijs in Frankrijk heeft vele tijdperken gehad. Voor onze eerste omwenteling schijnt het, dat de staat aan het onderwijs des volks niet gedacht had. Van *Hendrik IV* tot aan *Lodewijk XVI* vindt men vele reglementen op het academisch onderwijs, maar niets op het lager onderwijs.

In het jaar 1791 legde men algemeene grondbeginselen voor het lager onderwijs; men verklaarde dat de staat hetzelve aan allen verschuldigd was; maar men konde, bij een besluit, aan 44 duizend gemeenten geene onderwijzers bezorgen.

In 1795 werd de wetgeving op het lager onderwijs nog naauwer.

Onder het keizerrijk werd er over lager onderwijs gehandeld; maar dit was voor memorie.

Het lager onderwijs in Frankrijk dagteekent eerst van 1816. Wij zijn gelukkig reeds te kunnen melden, dat er merkelijke vorderingen sedert 1830 hebben plaats gehad. Meer dan 3 duizend scholen van mutueel onderwijs zijn geopend geworden; er zijn normaal scholen daargesteld, en meer dan 600 duizend boeken zijn verspreid geworden.

In Duitschland zijn de ouders, onder gestrenge straffen, verpligt om hunne kinderen naar de school te zenden. De kinderen, zegt men, in die streken, behooren zoowel aan den staat als aan hunne ouders. In Frankrijk zou het onvoorzigtig wezen, het onderwijs met geweld te willen opleggen.

Op het platte land vooral zou men met mistrouwen een onderwijs ontvangen, hetwelk niet vrij zoude zijn. In ons ontwerp hebben wij de vrije mededinging van het lager onderwijs geproclameerd. Maar deze mededinging vrij verklarende, moesten wij een lager onderwijs voor de gemeenten organiseren. Dus worden de lagere scholen in twee klassen verdeeld: de lagere bijzondere scholen namelijk en de lagere gemeente scholen. Deze twee soorten van scholen staan insgelijks onder het toezigt van een comité, zamengesteld uit aanzienlijke mannen.

De kinderen van de behoeftige huisgezinnen zullen het lager onderwijs gratis ontvangen.

Het lot der onderwijzers moet verzekerd worden. De gemeente alleen zal den onderwijzer, door de tusschenkomst van haren maire, verkiezen: zij zal aan den onderwijzer een geschikt verblijf bezorgen. Het supplement van zijne inkomsten zal door eene buitengewone belasting aangevuld worden, welke geene 5 additionele centimes op de directe belastingen zal mogen te boven gaan. De onafhankelijkheid en waardigheid van den onderwijzer zullen insgelijks moeten verzekerd worden.

Het onderwijs zal zedelijk en godsdienstig zijn. Het zal bestaan in het lezen, schrijven, rekenen, de teekenkust, de elementaire aardrijkskunde.... enz.

De minister leest de 58 artikelen, waaruit de wet bestaat, voor.

Het ontwerp wordt naar de bureaux verzonden.

Belgie.

BRUSSEL, *27 October*.

In de vergadering van gisteren zijn redevoeringen voorgelezen; die van den heer *de Brouckere* tegen de 24 artikelen heeft veel indruk gemaakt. De heer *Dehuugne* heeft dezelve, krachtens art. 68 der constitutie, bestreden, en is door den heer *de Meulenaere* wederlegd. De heer *Nothomb* heeft verklaard, niet te zullen stemmen. Vervolgens hebben nog gesproken de heeren *Lardinois* en *Barthelemy*, de eerste tegen en de tweede vóór de artikelen.

De zitting van den senaat is gisteren, ten bijna half twee ure geopend. In dezelve is gelezen een' brief van den minister van binnenlandsche zaken, betrekkelijk het drukken der acten van de vergadering: de graaf *Quarré* heeft vervolgens den eed afgelegd en zitting genomen.

— Zie hier het protest, waarvan de redactie, bij het eindigen der geheime zitting van eergisteren besloten was. Gisteren avond betoonden, behalve de onderstaande, nog onderscheiden leden hunne gezindheid om hetzelve ook nog te teekenen.

PROTEST.

Aangezien de Koning, door de noodwendige tusschenkomst zijner ministers, de vredes-, verbonds- en handel-tractaten sluit, daar slechts aan de kamer kennis van geeft, wanneer het belang en de veiligheid van den staat het veroorloven, er alsdan de behoorlijke mededeelingen bijvoegende, om aan de goedkeuring der kamers onderworpen te worden (art. 68 der constitutie).

Aangezien deze constitutionele gang juist die is, welke de rede en het belang van den staat voorschrijft, dewijl, door de opdragen van het vermogen om te onderhandelen, aan de eenige autoriteit op de hoogte gesteld om wel de omstandigheden te beoordeelen, die tot dien gang moeten leiden, deze almede de eenige is, die diplomatische onderhandelingen, met het voorbehoud, waarvan haar uitslag afhangt, openen en voortzetten kan.

Aangezien de natie aldus alle wenschelijke waarborgen vindt in de verantwoordelijkheid der ministers en in de goedkeuring der kamers, vereischt om gevolg te geven aan bepalingen, wanneer het handel-tractaten betreft, of dezulken, die den staat in het algemeen of Belgen individueel zouden benadeelen, of die den omtrek van het grondgebied des lands zouden wijzigen; terwijl al deze waarborgen wegvallen, van het oogenblik wanneer men, van dezen natuurlijken gang afwijkende, zoo als nu, nuttelooze magten komt inroepen, om over een te sluiten tractaat te onderhandelen, aan de kamers eene bill van schadeloosstelling bij anticipatie komt vragen, en voorbarig tot de discussie aanzet, uit hoofde de noodzakelijkheid der aanneming van de grondslagen van onderhandeling, die baarblijkelijk voor Belgie hoogstnadeelig zijn.

Aangezien dat, in het onderhavig geval, het niet betreft een gewonen afstand van grondgebied, maar wel integendeel, om Belgen onder eene vreemde heerschappij te brengen en hen aan reactien bloot te stellen, en aan de wraak van een in zijnen persoon beleedigd opperhoofd; dat het betreft de verbetering van het ongeluks-verbond en het contract van onderlinge verzekering, hetwelk de opgestane natie gesloten heeft, om hare miskende regten te overwinnen en hare onafhankelijkheid te grondvesten, dat dit vroeger, en gelijk het behoort, boven de constitutie verheven contract, uit zijnen aard onverbreekbaar is, en dat het tegen alle menschelijk gevoel, tegen alle regt en rede strijdt, dat eenige der contractanten, ten koste der overigen, zich van hunne eigene verpligtingen kunnen ontslaan en aan den gemeenen vijand, degenen die zij verdedigen moeten, overleveren.

Aangezien dat het hier betreft de bekrooning van het werk des gewelds en des bedrogs, de wettiging van het regt der vreemde tusschenkomst, ten voordeele der dijnastien, tegen het belang der volken, om 300,000 Belgen eenen vorst over te leveren, tegen wien zij opgestaan zijn, en het overige der bevolking der oneer en der ellende toe te wijden, door de aanneming van een opgelegd tractaat, vernederend en zonder waarborg, Belgie van een scheurende, hetzelve van alle handel- en militaire grenzen beroovende, het van Duitschland scheidende, en alzoo aan den wil eener mededingende en ijverzuchtige Mogendheid alle bronnen zijner industrie en handel ondergeschikt makende; hetzelve onder den last van vreemde schulden doende gebukt gaan, hetzelve van alles, wat het in eene ongelijke vereeniging aangebragt heeft, beroovende, alsmede van deszelfs aandeel in het actief eener ontbonden maatschappij, waarvan men haar de lasten overlaat.

Aangezien men, om de toetreding der kamers tot het traktaat, dat de conferentie ons opleggen wil, te bekomen, tracht dezelfde vrees in te boezemen, haar te verstaan gevende, dat het ministerie eener naburige natie, welke ons tot dusverre zoo veel sijmpatie betoond heeft, en welks bijstand ons zoo veel heeft gebaat, Belgie door Holland en de andere Mogendheden zou laten veroveren, bijaldien het tractaat verworpen wierd; dat deze bedreigingen tegenwoordig ten doel hebben; om het geweten der afgevaardigden geweld aan te doen, en den natuurlijken en noodzakelijken bondgenoot van Frankrijk ten slotte te verzwakken.

Aangezien het geheim, waarmede de meerderheid bevolen heeft de discussien van het in beraadslaging gestelde ontwerp van wet te omgeven, de minderheid van de middelen berooft, om aan de natie en aan geheel Europa de regtvaardige en billijke gronden te doen kennen, welke hunne stem bepalen, dat zij, in den moeijelijken toestand geplaatst, van hunne gevoelens miskend, hun gedrag belasterd en de meening hunner committanten misleid te zien, het van haar pligt gelooft, om openlijk te verklaren, dat zij het ontwerp van wet, aan de kamer den 21 dezer aangeboden, beschouwt,

1°. als verderfelijk voor het oorspronkelijk verbond van den belgischen opstand;

3°. als wegnemende alle waarborgen, eigendommelijk aan het vertegenwoordigend bewind;

3°. als schendende de letter en den geest van de art. 1, 98, 110, 130, 131, 139 en anders der constitutie;

4°. als eenen aanslag tegen de onafhankelijkheid der volken, eenen hoon tegen de waardigheid van den mensch en eene hemeltergende onregtvaardigheid billijkende, en eindelijk,

5°. als alle zedelijke belangen der revolutie, alle materiële belangen des lands en de geheele toekomst van Belgie aan de vrees opofferende.

Dat zij, volgens deze innige overtuiging handelende, hoezeer voor de meerderheid moetende onderdoen, voor de verwerping van zulk een onheilspellend ontwerp van tractaat zullen stemmen.

De ondergeteekenden, leden van de kamer der afgevaardigden.

Seron, Pieson, de Robaulx, Gendebien, Vergauwen, Delhougne, Rodenbach, de Smet, d'Heurne, Wallet, d'Hoffschmidt, d'Huart, Gelders.

Van den 28.

De *Courrier* bevestigt het aanwezen van een 52ste protocol,

van maandag den 24 gedagteekend, hetwelk reeds eergisteren alhier zou aangekomen zijn. Zie hier den voornaamsten inhoud.

« Sir *Charles Baget*, ambassadeur des Konings van Engeland te 's Gravenhage, aan zijn gouvernement geschreven hebbende, dat Koning *Willem* gezind scheen, om de 24 artikelen van de hand te wijzen, zoo heeft lord *Palmerston* raadzaam geoordeeld om deze depêches van sir *Charles* aan de daartoe uitdrukkelijk bijeen geroepen conferentie mede te deelen.

» De conferentie, over deze mededeeling raadplegende, heeft raadzaam geoordeeld, Engeland uit te noodigen om een smaldeel op de hollandsche kust te zenden, ten einde het door de vijf Mogendheden genomen besluit klem bij te zetten. Lord *Palmerston* heeft, in naam van Groot-Brittanje, aangenomen, om het besluit van de conferentie ten uitvoer te leggen.»

De koerier, die dat 52ste protocol heeft aangebragt, is eergisteren middag, ten drie ure alhier aangekomen, zijnde maandag nacht van Londen vertrokken.

De generaal *Belliard* heeft, onmiddellijk na kennis van deze depêche te hebben bekomen, eene zamenkomst met sir *Robert Adair*, en met den heer *de Meulenaere* gehouden, terstond na welker afloop, sir *Robert* een koerier naar 's Hage afgezonden heeft.

ANTWERPEN, 27 *october*.

Heden morgen is alhier een bulletin bekend gemaakt van den volgen inhoud:

« Eene depêche van sir *R. Adair*, ambassadeur van Zijne Groot-Brit. Majesteit, den verleden nacht bij het engelsch consulaat aangekomen, berigt, dat er een engelsch smaldeel onder zeil is, naar de hollandsche kust bestemd, om aldaar de hervatting der vijandelijkheden van de zijde van het hollandsch gouvernement te beletten.

» Dezelfde ambassadeur heeft insgelijks verklaard, dat iedere daad van vijandelijkheid, van wege het belgisch gouvernement, insgelijks als eene daad van vijandelijkheid tegen de groote Mogendheden, welker ambassadeurs de conferentie uitmaken, zal beschouwd worden.»

» De engelsche consul heeft, heden morgen, kennis van deze depêche aan de regering van Antwerpen gegeven.

» Konden wij, zegt het *Journal d'Anvers*, door eene beslissende handdaad, de verzekering kunnen geven, welke ons oordeel ons reeds gegeven had, dat er geene vijandelijkheden meer zullen plaats hebben, aangezien Engeland er zich, door middel zijner zeemagt, tegen verzet; gelijk mede — al de Mogendheden, die het traktaat geteekend hebben, er zich tegen versetten zouden.

Wij achten ons gelukkig, deze zekerheid aan de ingezetenen van Antwerpen te kunnen geven, juist op den verjaardag van den ramp van den 27, sedert welken dag zij onophoudelijk gevreesd en geleden hebben.

— Men verzekert ons op het oogenblik, dat de engelsche vloot reeds in de wateren van de Schelde geseind is.

Door de regering der stad Heusden zijn wij verzocht het navolgende, aan ons ingezonden stuk, eene plaats in ons dagblad te verleenen.

Heusden, 25 september 1831.

Na dat gisteren de uit deze streken alhier vrolijk binnengekomene schutters, door de hoofden hunner plaatselijke besturen, aan hunne officieren de heeren *J. A. Gerlach*, kapitein; *Bake de Laat*, *F. G. Bogers* en *J. A. Sprengers*, luitenants, in de beste orde waren overgegeven, naderde heden het uur van hun vertrek naar Naarden.

Onder eenen verbazenden toeloop, schaarden zij zich bij den eersten tromnrelslag ten half acht ure op de groote markt, en hieven voor hun front de hoornblazers van het corps Noord-Brabandsche jaagers van *Geusau*, alhier in bezetting, het geliefde volkslied aan, hetwelk door het muziek van het Heusdensche concert de Harmonie, bij tusschenpoozen vervangen werd.

Toen het oogenblik van het vertrek gekomen was, verscheen eene commissie uit het stedelijk bestuur, bestaande uit den heer *J. H. van Bach*, lid der provinciale staten, en wethouder dezer stad, benevens den heer *C. Sprengers*, wethouder, en de fungerende secretaris; en deed de heer *C. Sprengers*, in tegenwoordigheid van al de aanwezige officieren van het garnizoen, aan de schutters de volgende aanspraak.

Geachte Schutters!

Zoowel ingezetenen van Heusden, als bewoners dezer omstreken!

Het is mij eene genoegelijke taak ulieden in dit zoo ongewoon als hoogstbelangrijk oogenblik, namens de regering van Heusden, het vaarwel bij uwen uittogt te mogen toevoegen.

De beschikking der hooge overheid roept u op, tot vervulling van eene dier pligten, welke voor elken regtgeaarden mensch, heilig is, de verdediging van den geboorten grond.

Niet te vergeefs staat in Neerlandsch grondwet geschreven; art. 203 der grondwet. « Het dragen der wapenen tot handhaving der onafhankelijkheid van den staat en beveiliging van deszelfs grondgebied, blijft eene der eerste pligten van alle ingezetenen van het rijk.»

Maar reeds hebben de belangrijke gebeurtenissen, dezer dagen aan geheel Europa op eene schitterende wijze doen blijken, dat deze wet nog dieper in de harten van alle Noord-Nederlanders gedrukt is, dan in derzelver maatschappelijk verband geschreven staat.

De nieuwe bestemming, waartoe Koning en vaderland ulieden roept, gaat voor de meeste niet zonder gewigtige opoffering gepaard, maar gij allen hebt eenen te regt geaarden zin, om niet te beseffen, dat altijd het bijzonder belang tot behoud en ter beveiliging van het algemeen belang, moet ten offer gebragt worden.

Zegt dan grootmoediglijk, voor eenigen tijd, aan uwe dierbaarste betrekkingen en gewigtige belangen vaarwel, in het troostend vooruitzigt, van u spoedig met dezelve weder te zullen kunnen hereenigen, en wel, met de edele overtuiging van ook het uwe tot instandhouding van Neerlandsch onafhankelijkheid te hebben bijgedragen.

Beantwoordt dan in uwe nieuwe betrekking aan uwe grootsche bestemming, op eene waardige wijze aan het vertrouwen uws Konings.

Herinnert u, dat gij niet voor een vreemd belang; niet voor eenen vreemden dwingeland, zoo als weleer gebeurde, ten strijde trekt; maar dat gij onder geleide van officieren, uit uw midden gekozen, door uwen Koning opgeroepen zijt, tot instandhouding van al wat der maatschappij dierbaar en heilig is, orde en onafhankelijkheid.

Dat eensgezindheid en orde uwe leus, en ondergeschiktheid aan uwe oversten, zonder aanzien van persoon, uwe wet zij!

Dat de herinneringen aan vaderland en Koning genoeg zijn om u in elk hagchelijk oogenblik, met sterkte en nieuwen moed te bezielen; en keert eens even roemrijk tot ons en de uwe weder als gij thans opgeruimd hen voor de belangen der regtvaardigste zaak, verlaat. — Leve de Koning! leve het vaderland!

Met een daverend geroep van Leve de Koning! leve het vaderland! werd deze aanspraak beantwoord, en trokken de schutters met verscheidene wapperende vaandels, onder het spelen van het muziek, en het hartelijkst afscheid hunner betrekkingen, af, door meergemelde stedelijke commissie begeleid, tot het glacis dezer stad, en vergezeld door de beste wenschen van al de talrijke aanwezigen.

BEKENDMAKINGEN.

196. *** AANBESTEDING VAN STEENKOLEN.
Op Woensdag den 2 November 1831, des namiddags ten 5 ure, zal, in het Groot Zieken-Gasthuis, worden aanbesteed:
Eene groote partij WAAG- EN GRUIS-KOLEN.

---

199. *** Iemand een' PLAATSVERVANGER voor de Mobiele Plattelandsche Schutterij verlangende, kan inlichting, omtrent de voorwaarden, bekomen in persoon of met gefrankeerde brieven, onder letter *X*, bij de Drukkers dezes.

BEURSPRIJS DER EFFECTEN.

AMSTERDAM, *den* 28 *October*.

			gebl.
NEDERL.	Werkel. Schuld. . . . à 2½ pCt.	39¼ à 40	39 13/16
———	Renversalen.	à	
———	Kansbiljetten . . . . f	15 à 15⅝	15⅝
———	Redepis., geldl. 1830, à 5 pCt.	77¼ à 78	77
———	Schatk. bilj., groote » 6 »	87½ à 89	
———	Dito kleine à f 100 » 6 »	90 à 91	90½
———	Dito, dito à » 50 » 6 »	à	
———	Vrijwillige Geldleening. » 6 »	85½ à 86¼	86
———	Amortisatie-Syndikaat. » 4½ »	64½ à 65¾	65¼
———	Dito, dito » 3½ »	52¾ à 53½	53
———	Anticipatie-billet. 1831. » 6 »	à	
———	Handel-Maatschappij . » 4½ »	74¼ à 75	74¾
FRANKRIJK.	Ins. op het gr. boek » 3 »	62½ à 63½	63⅛
———	Certifikaten van dito . » 5 »	à	
RUSLAND	Bij *Hope* en C. . . . » 5 »	87 à 87½	87¼
———	Bij dezelfde 1828 en 29 » » »	88¼ à 88¾	88⅝
SPANJE	Cert. van insch. gr. boek » » »	6½ à 7	6¾
———	dezelfde te Amsterdam » » »	43½ à 45	44¼
ENGELAND	geconsolideerde . . » 3 »	82 à 82½	82¼
NAPELS.	Certificaten	67¾ à 68¾	68¼

Te 's Hertogenbosch, bij de GEBROEDERS LANGENHUYSEN, drukkers en uitgevers.